

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CC. Differentia 35. [i.e.6.] Iure Canonico à sententia episcopi bis appellare
licet

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

Iure Canonico à sententiâ episcopi bis appellare licet *Clem. 1. De sent. & re iud.* Iure civili autem semel tantum *Auth. si quis litigant.*
De episcop. audientia. Ioan. Bapt. à
S. Blasio. 153.

I. *Clementis V.* minimè obscura sententiâ est. Qui in beneficiâ vel aliâ causâ tres contra se in petitorio, vel possessorio sententias reportavit ad agendum de nullitate ipsarum, vel alicuius ex eis nullatenus admittatur, donec huiusmodi sententiâ plenariè fuerint executioni mandata. Quod intelligendum est de sententiâ tã interlocutoria, quam finali, seu definitiva conformi, & uno eodemque iudice. *Barbos in c. Sua nobis. De appell. ubi Honorius III.* appellationem tertio ad sedem Apost. factam reprobavit. inhibuitq; iudicem procedere *Rebuff. Tract. De appell. ars. 7. Canis in Sum. l. 4. ff. de. Quis. & quoties. Vestr. in praxi l. 7. c. 3. Vivian. in Ration. p. 331. Soto l. 1. 5. Q. 6. ar. 3. ad 3.* monens hodie contrarium Romæ fieri. Nihilominus ita certum, rarumq; non nisi binam appellationem faciendam esse v. nec Papa, nec sæcularis princeps per potentiam ordinariam possit rescipere suo tertiam concedere, *Marchisan. di. de De commiss. p. 2. & Scaccia Q. 17. lim. ff.* extendens ad sententias, quæ non transierunt in rem iudicatam: nec admitti tertiam appellationem quoad effectum suspensivum. Namposito casu, quo tertiâ appellatio permitteretur, non suspenderet iudicatum,

nec impediret executionem. Supponimus autem ex eiusmodi sententis non oriri novum gravamen, ex quo ad appellandum reus aniam arriperet, Porro sententiæ conformes dicuntur, quæ in substantia, & qualitate conveniunt, ita ut non appareat difformitas circa substantiam, & qualitatem principalem *Alex Conf. 77. n. 3. l. 2. Rota Decis 98. Barb. in c. cit. Sua nobis hoc ff.*

II. Quod leges civiles attinet, semel tantum appellandum esse, videtur definitum in *Auth. cit. si quis litigantium.* Non liceat vltio iterum in tali causâ appellari. Quod *Glossa specialis* vocat secundam rem permissam in *l. si quis C. Ne liceat in vna eademq; causa* colligimus utriusque juris dispositionem esse. Communis nimirum iudicium præsumptio est, quod tribus diversis, & conformibus sententiis definitur, iustum esse, idq; præsumptione juris, & de jure: alias litium, & rixarum quis modus aut terminus? Nihilominus si per tertiam sententiam novum gravamen inferatur, ab eo provocare licet. Is quoque, qui bis appellavit, tertiam sententiam dicere potest nullam esse, & si id agendo succumbat, tantumquam à novo gravamine novam appellationem facere. Nam si opponatur, *C. ap.*

(*Ant. V. antius De nullitat. §. Quoties, & in-
tra:*) de tribus conformibus & re iudica-
ta, & quod ulterius non sim audiendus;
nec ulterior quaestio retrahenda exceptio-
ne rei iudicatae, obstante *l. fin. C. De si. in-
strum. replicare poterō, non posse dici
iudicatum, neque sententias, cum omnes
vel aliqua illarum manifestè subia-
ceant l. 3. §. condemnatum. ff. De re iudic. &
l. 1. §. fin. ff. Ad Terrull. & propterea quam-
vis de nullitate primae sententiae fuisset
dictum, ac subinde per tres alias conformes
declaratum sententias, sententiam,
quae de nullitate impugnabatur, validam
esse poterit nihilominus de viribus pri-
mae, secundae, & tertiae confirmatis adhuc
queri, & disputare.*

III. In eandem sententiam *Rob. Maran-
ta De ord. iudic. Par. 6. tit. De appell. n. 272.*
Licet quis non possit tertio provocare,
potest tamen dicere de nullitate tertiae
sententiae: & si succumbat, super ista
nullitate potest iterum appellare super
nullitate, tanquam novo gravamine se-
cundum *Ioann. de Imolain c. sua nobis. De
appellat. & Philip. in c. Directe cir. fin. versic.
Nona conclusio. Vbi plura circa hanc mate-
riam reperire est. V. Covar. l. practice. QQ.
c. 4 n. 7. & c. 23. §. Secunda conclusio. Tholos.
l. 50 c. 2. Petrum De Arragon in 22 Q. 69.
art. 3. Erasmum à Chokier in Constit. Concil.
Lateran. Par. 1. §. 7. n. 50 ubi 121 casus enu-
merat in quibus non licet appellare.*

CCI

DIFFERENTIA 7.

Iure Canonico potest causa appellationis delegari reservata sententiae
prolatione. *c. Super questionum. §. Intentioni. De off. deleg. Se-
cus Iure civili. Auth. Ad haec. C. De iudic. abb. in c. Pallo-
ralis. De off. Ordinar. Bartol. 15. Io. Bapt. à S.
Blasio 72 Galvan. 2.*

I. Innocentij III. in *c. super questionum*
declaratio est. Intentionis nostrae fuit
(ut ex tenore constitutionis praemissa
potest liquido deprehendi) quod, ut iu-
dicialis auctoritas liberius valeat exerceri,
delegatus à nobis licite possit, & princi-
pium & finem, & medium causae sibi
commisissae non solum coniunctim, sed
etiam divisim alteri delegare non obsta-
te, quod dicitur, quod iudex debeat cog-
noscere per se ipsum in principio, in me-

dio, & in fine, cum antequam ferat sen-
tentiam, universa quae acta sunt, in iudi-
cio, investigare diligenter debeat. Ita In-
nocentius ex quibus colligitur secundum Ca-
nones licitum esse iudici delegato totam
causam alteri delegare, etiamsi iudex
appellationis sit, contra quam leges
velint.

II. Ad quod dec' arancum *Panormit. in
c. cit. Pastoralis* hunc casum ponit. Aliquis
appellavit ab episcopo ad Archiepiscopum
quae

E e 3